

titkainkon átüt a szív
vörösre fest a pillanat
egy kéz belőled itt maradt
érintése csontomra ír

erős a légmozgás belül
génen az én-huzat jár át
nyelv rázza szó-fóliáját
s a mondat kettőnkre leül

öt forinttal esett a csönd
teletankolom lelkedet
hogy itt is legyen szeretet
ne kelljen szedni odafönt

ahol te vagy minden szépül
rajtam repedést nem látok
tataroz a ragyogásod
szalad ingerem jaj nélkül

a tény torkáig ér a jó
vers helyett csókot betűzünk
lelkünkbe lobbant be tűzünk
s a hó örökre maradó